

چکیده

کارکرد مناسب بازار سرمایه می تواند کارایی، سرمایه گذاری و رشد را افزایش داده و همچنین قادر است از طریق کاهش نگهداری دارایی های نقدی و افزایش نرخ رشد سرمایه های فیزیکی حداقل در بلند مدت رشد اقتصادی را افزایش دهد.

با توجه به اهمیت این حوزه لزوم توجه به آن و انجام پژوهش های متعدد در این بخش اجتناب ناپذیر به نظر می رسد. بدین منظور در این مقاله با توجه به ادبیات نظری موجود در حوزه عوامل موثر بر مشارکت افراد در بازار سرمایه متغیر تحصیلات سرمایه گذار به عنوان یکی از مهم ترین عوامل تاثیر گذار بر مشارکت افراد در بازار سرمایه انتخاب شد.

نتایج حاصل از مطالعه کتابخانه ای و بررسی پژوهش های موجود در حوزه مورد بررسی، از اهمیت متغیر تحصیلات و تاثیر آن بر مشارکت افراد در بازار سرمایه حکایت داشته و لزوم توجه به این امر را اجتناب ناپذیر می دارد و بیان می کند،

آیا افراد با افزایش سطح تحصیلات، سهام بیشتری خریداری می کنند؟

علی رضامعطفی
دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مالی

های قبلی خود و دیگران حاصل شود.

تحصیلات رسمی
ادبیات پژوهشی موجود در حوزه متغیر تحصیلات سرمایه‌گذاری نشان می‌دهند، که ۵۱ درصد از خانوارهای آمریکایی (هانگ و دیگران^۱) و ۷۲ درصد از خانوارهای اروپایی (جویسو^۲ و جاپلی^۳) در سال ۱۹۹۸ فاقد سهام بوده‌اند و معنای خود را این چنین مطرح می‌کنند، چرا بسیاری از خانوارها در بازار مشارکت افراد را در بازار سرمایه افزایش دهد.

نتایج پژوهشی نشان می‌دهد، نوع و سطح تحصیلات خانوارها بر میزان مشارکت آن‌ها در بازار سهام موثر است (کریستینسن^۴ و دیگران^۵). پژوهش مذکور با بررسی ۱۰ درصد مردم دانمارک به این نتیجه رسید، افرادی که دارای تحصیلات سرمایه‌گذاری به عنوان یکی از عوامل موثر بر مشارکت افراد در بازار سرمایه پرداخته و با فراهم آوردن ادبیات نظری مناسب در حوزه متغیر مورد نظر ایاز مناسبی را در اختیار محققین و تصمیم‌گیرندگان بازار سرمایه کشور قرار می‌گیرند.

هم‌چنین کریستینسن^۶ و همکارانش بیان می‌کنند، افرادی که دارای تحصیلات در حوزه اقتصادی هستند به جهت داشتن دانش بیشتر در مورد فرصت‌های سرمایه‌گذاری و موازنه ریسک-بازده، با احتمال بیشتری در بازار سهام مشارکت می‌کنند. آن‌ها معتقدند، افراد دارای دانش اقتصادی می‌توانند کمتر ریسک گیری و بیشتر خوشبین باشند.

نتایج پژوهش فرق الذکر حاکی از آن است، بین دو گروه سرمایه‌گذاران با تحصیلات اقتصادی و درآمد بالا، احتمال مشارکت برای سرمایه‌گذاران با تحصیلات اقتصادی بالاتر است.

در ادامه کریستینسن^۷ و همکارانش با بیان این مطلب که سرمایه‌گذاران با تحصیلات اقتصادی بالا نسبت به سرمایه‌گذاران با تحصیلات اقتصادی پایین‌تر، بیشتر در بازار سهام مشارکت می‌کنند، به بیان اهمیت تاثیر میزان اطلاعات اقتصادی برای مشارکت افراد در بازار سهام می‌پردازند.

برن هیم^۸ و دیگران^۹ (۲۰۰۱) در پاسخ به این سوال که آیا تحصیلات مالی در

تجهیز آوری بسیاری از خانوارها در سهام سرمایه‌گذاری نمی‌کنند، نتایج برخی از پژوهش‌ها نشان می‌دهند، که

۵۱ درصد از خانوارهای آمریکایی (هانگ و دیگران^۱) و ۷۲ درصد از خانوارهای اروپایی (جویسو^۲ و جاپلی^۳) در سال ۱۹۹۸ فاقد سهام بوده‌اند و معنای خود را این چنین مطرح می‌کنند، چرا بسیاری از خانوارها در بازار

سهام مشارکت نمی‌کنند؟

این مقاله در نظر دارد با توجه به مبانی نظری موجود در حوزه عوامل موثر بر مشارکت افراد در بازار سرمایه به تبیین تاثیر تحصیلات سرمایه‌گذار به عنوان یکی از عوامل موثر بر مشارکت افراد در بازار سرمایه پرداخته و با فراهم آوردن ادبیات نظری مناسب در حوزه متغیر مورد نظر ایاز مناسبی را در اختیار محققین و تصمیم‌گیرندگان بازار سرمایه کشور قرار دهد.

افزایش آگاهی و دانش افراد بالانص
در زمینه مسائل مالی و سرمایه‌گذاری
می‌تواند موجب افزایش مشارکت افراد
در بازار سرمایه و رونق این بازار شده
و زمینه‌های رشد و توسعه اقتصادی را
فراهم آورد.

وازگان کلیدی: بازار سرمایه، تحصیلات رسمی سرمایه‌گذار، تحصیلات غیر رسمی سرمایه‌گذار.

تحصیلات سرمایه‌گذار

نتایج حاصل از مطالعه کتابخانه ای و بررسی پژوهش‌های موجود در حوزه مورد بررسی، از اهمیت تاثیر تحصیلات و تأثیر آن بر مشارکت افراد در بازار سرمایه حکایت داشته و لزوم توجه به این امر را اجتناب ناپذیر می‌داند

۳۳ - مطالعه

مقدمه

دستیابی به رشد بلندمدت و مداوم اقتصادی، نیازمند تجهیز و تخصیص بهینه منابع در سطح ملی است و این مهم بدون کمک بازارهای مالی به ویژه بازار سرمایه گسترشده و کارآمد به سهولت امکان پذیر نیست. دریک اقتصاد سالم وجود شبکه مالی کارآمد در توزیع مناسب سرمایه و منابع مالی نقش اساسی دارد. با توجه به اهمیت بازار سرمایه به طور

1 - Hong et al

2 - Guiso

3 - Jappelli

مالی (تحصیلات مالی) ارائه می شود به طور معنی داری بیشتر از متوسط است. «جویسو و چاپلی» (۲۰۰۳) عدم مشارکت افراد در بازار سرمایه را ناشی از عوامل مختلفی از قبیل تحصیلات، ثروت، درآمد، روابط بلند مدت با بانک، گرایش به تعاملات اجتماعی و خواندن روزنامه های ملی می دانند.

آنها اگرچه هر یک از عوامل فوق را در شکل گیری معنای عدم مشارکت^۷ دخیل می دانند ولی اثر متغیر آگاهی و داشتن اطلاعات مالی را هم تر تلقی کرده و فرضیه خود را به این شکل مطرح می کنند، فقدان اطلاعات مالی بر عدم مشارکت افراد در بازار سرمایه موثر است. نتایج پژوهش فوق نشان می دهد، نادیده گرفتن فرصت های سرمایه گذاری توسط افراد یک مانع اصلی در عدم مشارکت افراد در سهام می باشد و این نادیده گرفتن فرصت ها ناشی از عدم آگاهی است.

«جویسو و چاپلی» بیان می کنند، افرادی که دارای تحصیلات بالایی هستند نسبت به افراد با تحصیلات پایین تر اطلاعات بیشتری دارند، لذا مشارکت آنها در

در طرح های مشارکت، آمیخته پرتفوی و نرخ کلی پس انداز آنها موثر باشد. «برن هیم و گارت» در پاسخ به این سوال که آیا قابلیت دسترسی به تحصیلات مالی در محیط کار (از طریق روزنامه، شرکت در سمینارها، توزیع صورت های مالی شرکت، درگیر کردن کارکنان در

رسیدن به اهداف و تصمیم های مالی موثرند یا خیر بیان می کنند، تحصیلات مالی نه تنها نرخ پس انداز را افزایش می دهند، بلکه به احتمال زیاد خانوار را با خالص درآمد مثبت مواجه خواهد ساخت.

پژوهش گران فوق در پژوهشی که اولین مدارک و شواهد شبکه ایک را در مورد اثرات بلند مدت رفتاری تحصیلات مالی ارائه می کند نشان دادند، خانوارهایی که تحصیلات مالی را در دیبرستان می گذرانند نرخ صرفه جویی بیشتری نسبت به دیگران دارند.

«برن هیم و گارت» (۲۰۰۳) معتقدند، شواهد نشان می دهد کسب دانش مالی در محیط کار به سرعت در حال افزایش است. از آنجا که تصمیم های مالی ضعیف ممکن است منجر به شکست و نتایج خسارت باری شود افراد به طور دار طلبانه تشویق می شوند که به کسب دانش مالی بپردازنند.

هم چنین کسب دانش مالی در محیط کار می تواند بر دامنه وسیعی از رفتار افراد از قبیل تصمیم های مربوط به سرمایه گذاری زمانی که به کارکنان برنامه هایی در زمینه

”جویسو و چاپلی“ (۲۰۰۳) عدم مشارکت افراد در بازار سرمایه را ناشی از عوامل مختلفی از قبیل تحصیلات، ثروت، درآمد، روابط بلند مدت با بانک، گرایش به تعاملات اجتماعی و خواندن روزنامه های ملی می داند

فعالیت های مالی و استفاده از مشاوران و متخصصان مالی) میزان پس انداز افراد را افزایش می دهد، بیان می کنند میزان وجوده انباسته شده افراد مخصوصاً برای بازنشستگی (به شکل سهام و وجه نقد) زمانی که به کارکنان برنامه هایی در زمینه

بانک‌ها، شرکت‌های بیمه و موسسات تامین مالی) فعالیت می‌کنند و یا دارای بخشی از هزینه‌های مشارکت در بازار سهام را پرداخت کرده و احتمالاً دانش‌دانشگاه و ...) هستند با احتمال بیشتری در مورد فرست‌های سرمایه‌گذاری کسب کرده‌اند (نسبت به افرادی که هنوز در بازار سهام مشارکت نکرده‌اند)، احتمال بیشتری برای مشارکت در بازار سرمایه دارند. هم‌چنین یافته‌های پژوهش‌های "کوال^۸" و "موسکویتز^۹" (۲۰۰۱) و "گرین بلات^{۱۰}" و "کلوهار جو"^{۱۱} (۲۰۰۰) نشان می‌دهند، سرمایه‌گذاران در سهامی که با آن بیشتر آشنا هستند، سرمایه‌گذاری می‌کنند و معتقدند عقیده عمومی در مورد مسائل مرتبط با سهام به طور احتمالی به میزان مشارکت اشخاص در بازار سهام و توسعه فرهنگ بازار سهام بستگی دارد.

8 - Coval

9 - Moskowitz

10 - Grinblatt

11 - Kelohariu

کریستینسن^{۱۲} و همکارانش بیان می‌کنند، افرادی که در بخش‌های مالی (از قبیل

بازار سرمایه و حتی در بازار اوراق قرضه بیشتر است. آن‌ها معتقدند، داشتن تحصیلات دانشگاهی موجب افزایش آگاهی‌های مالی افراد شده و احتمال مشارکت آن‌ها را در بازار سهام افزایش می‌دهد، در این میان داشتن تحصیلات اقتصادی می‌تواند آگاهی‌های مالی در

۶۶

افرادی که دارای تحصیلات بالایی هستند نسبت به افراد با تحصیلات پایین ترا اطلاعات بیشتری دارند، لذا مشارکت آن‌ها در بازار سرمایه و حتی در بازار اوراق قرضه بیشتر است

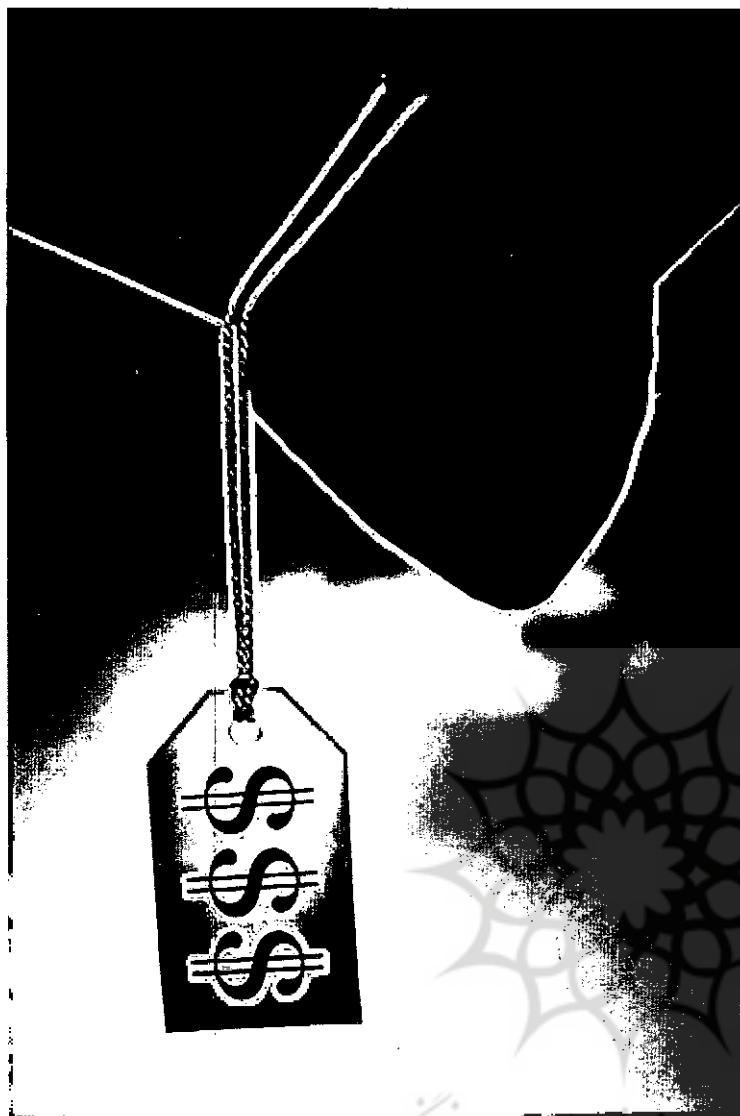
۶۷

موردنظر شرکت‌های سرمایه‌گذاری، حساب‌های سرمایه‌گذاری و اوراق قرضه شرکت‌ها را افزایش دهد.

تحصیلات غیررسمی در زمینه تاثیر تحصیلات غیررسمی بالاخص در حوزه اقتصاد و مالی و تاثیرات آن بر مشارکت افراد در بازار سرمایه پژوهش‌های مختلفی انجام شده است.

"مانگ" و دیگران (۲۰۰۴) بیان می‌کنند، مشارکت افراد در بازار سهام تحت تاثیر تعاملات اجتماعی آن‌ها قرار دارد و معتقدند سرمایه‌گذاران اجتماعی بیشتر از همکارانشان در بازار سرمایه مشارکت می‌کنند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان می‌دهد، خانوارهایی که با همسایگانشان تعامل دارند یاد کلیسا شرکت می‌کنند به احتمال بیشتری نسبت به خانوارهایی که اجتماعی نیستند در بازار سهام مشارکت می‌کنند و این یافته با نتایج بدست آمده از تاثیر همکار بر تصمیم‌های سرمایه‌گذاری افراد سازگار است.

"کریستینسن" و دیگران (۲۰۰۵) معتقدند، سرمایه‌گذارانی که در گذشته در بازار

عامل تعیین کننده ترکیب پرتفوی خانوار می باشد و احتمال مالکیت دارایی های اطلاعات محور (دارایی هایی که برای تحصیل آنها لازم است اطلاعات کافی در اختیار داشت مثل سهام شرکت ها، اوراق قرضه شهرداری ها، گواهی نامه سپرده، اوراق قرضه پس انداز، اوراق قرضه خزانه، ابزار و وجوه بازار پول) با افزایش اطلاعات، افزایش می باید.

کینگ ولیپ بایان این مطلب که، توزیع میزان دارایی های نگهداری شده به وسیله افراد از توزیع پواسون پیروی می کند معتقدند، میزان دارایی های نگهداری شده توسط افراد نه تنها به وسیله هزینه های مبادله بلکه به وسیله اطلاعات ناقص در مورد فرصت های سرمایه گذاری نیز

فراهم آوردن اطلاعات مالی در محیط کار بوده و بر تصمیم سرمایه گذاری کارکنان وادرآک آنها در مورد دارایی ریسکی موثرند.

کینگ¹⁵ و ولیپ¹⁶ (۱۹۸۷) طی بررسی ۴۰ درصد افرادی که در بازار سرمایه مشارکت نکرده اند، ۲۰ درصد احتمال رسانیدند که آنها اطلاعات کافی درمورد بازار سهام نداشته اند، لذا دلیلی برای نگه داری سهام نمی دیدند.

آنها در پاسخ به این سوال که اطلاعات در مورد فرصت های سرمایه گذاری در طول زمان به طور اتفاقی افزایش می یابد بیان می کنند، اطلاعات ناقص یک

داغلو^{۱۷} و سیز^{۱۸} (۲۰۰۲) در پژوهشی با بررسی تأثیر همکاران بر تصمیم های مربوط به مشارکت افراد در طرح های بازنیستگی نشان می دهند، اکثر تصمیم های افراد در یک گروه اجتماعی به هم مرتبط هستند، به عبارت دیگر افراد سعی می کنند از دیگران تقلید کنند. از طرفی تصمیم های آنها ممکن است به وسیله عوامل مشترک در گروه مثلاً سلایق، سوابق و متغیر های محیطی مشترک تحت تأثیر قرار گیرد.

”**ویسبز**“^{۱۹} (۱۹۹۹) بیان می کند، خانوار هایی که در طرح های بازنیستگی شرکت می کنند با احتمال بیش تری در سهام دیگر (خارج از طرح بازنیستگی) سرمایه گذاری می کنند. وی معتقد است، سرمایه گذاری در طرح های بازنیستگی

”**مشارکت افراد در بازار سهام**
تحت تأثیر تعاملات اجتماعی آنها
قرار دارد و معتقدند سرمایه گذاران
اجتماعی بیش تر از همکاران شان
در بازار سرمایه مشارکت می کنند“

”
”

از طریق فراهم آوردن دانش مالی، بر تصمیم های مالی خانوارها تأثیر می گذارد. او بیان می کند، خانوار هایی که در طرح های بازنیستگی شرکت می کنند نسبت به خانوار هایی که در این طرح ها مشارکت نکرده اند، ۲۰ درصد احتمال بیش تر وجود دارد که در سهام خارج از طرح های بازنیستگی سرمایه گذاری کنند. همچنین وی بیان می کند، سمنیارها، خبر نامه ها و دوره های کوتاه مدت که در مورد مزایای طرح های بازنیستگی یا سایر طرح های سرمایه گذاری بنگاه توضیح می دهند، ابزار مناسبی جهت

12 - Duffil

13 - Saez

14 - Weisbenner

شرکت ها، سهام شرکت های سرمایه گذاری، سرمایه گذاری در صندوق های بازنشستگی، سپرده های سرمایه گذاری قابل معامله و دارایی های بدون رسک را به حساب جاری، سپرده پس انداز، سرمایه گذاری در بازار پول، گواهی نامه سپرده و ارزش نقدی بیمه عمر تقسیم بنند می کنند.

"هیاسوس و برتوت" بیان می کنند، در همه گروه های سنی مورد بررسی متوسط سهام نگهداری شده و متوسط ثروت مالی مناسب با افزایش تحصیلات، افزایش می یابند.

برون و دیگران^{۱۱} (۲۰۰۴) در پژوهشی به

”کریستین“ و همکارانش بیان می کنند، افرادی که در بخش های مالی (از قبیل بانک ها، شرکت های بیمه و موسسات تامین مالی) فعالیت می کنند و یا دارای شغل آزاد یا سطح بالا (پژوهشی، استاد دانشگاه و ...) هستند با احتمال بیشتری نسبت به افراد شاغل در سایر مشاغل در بازار سهام مشارکت می کنند.

۳۳

بررسی اهمیت و تاثیر دو اثر جغرافیای بر مشارکت در بازار سهام پرداختند. اثر اول عبارت است از اثر جامعه، یعنی در جامعه ای که بخش زیادی از افراد آن در سهام سرمایه گذاری کرده اند، افراد احتمال بیشتری دارد که در بازار سرمایه مشارکت کنند. نتایج پژوهش آنها نشان می دهد، ۱۰ درصد افزایش در مشارکت افراد جامعه، ۲ درصد احتمال مشارکت شخصی (فردی) را افزایش می دهد. همچنین نتایج پژوهش فوق نشان می دهد، این اثر برای خانوار هایی که از لحاظ وضعیت مالی وضعیت مناسبی ندارند و یا خانوار هایی که بیشتر تحت تاثیر

اما آن چه که مهم تر است انتظارات یا

ادرارک افراد در مورد رشد اقتصادی است.

همچنین افراد به اطلاعات در مورد بازده بازار سهام اطمینان نمی کنند بلکه آن چه که آنها در مورد بازده بازار سهام درک کرده و انتظار دارند، بر تضمیم سرمایه گذاری آنها موثر است.

هیاسوس^{۱۲} و برتوت^{۱۳} (۱۹۹۵) معتقدند،

خانوارها احتمالاً بخشی از ثروت خود را به خاطر برخی مقاصد یا انگیزه های

کوتاه مدت از قبیل نیاز به انجام معامله یا مخارج جاری در دارایی های بدون

رسک، سرمایه گذاری می کنند.

آنها دارایی های رسکی را به سهام

تحت تاثیر قرار می گیرد.

*کردی^{۱۴} و ویلیس^{۱۵} (۲۰۰۳) در بررسی

این که چرا برخی از افراد سهام نگهداری می کنند و برخی دیگر خیر، پاسخ می دهند

مالکیت سهام و احتمال سهام دار شدن به طور قوی و مثبت با سطح انتظارات

افراد مرتبط است. آنها معتقدند، ادراکات

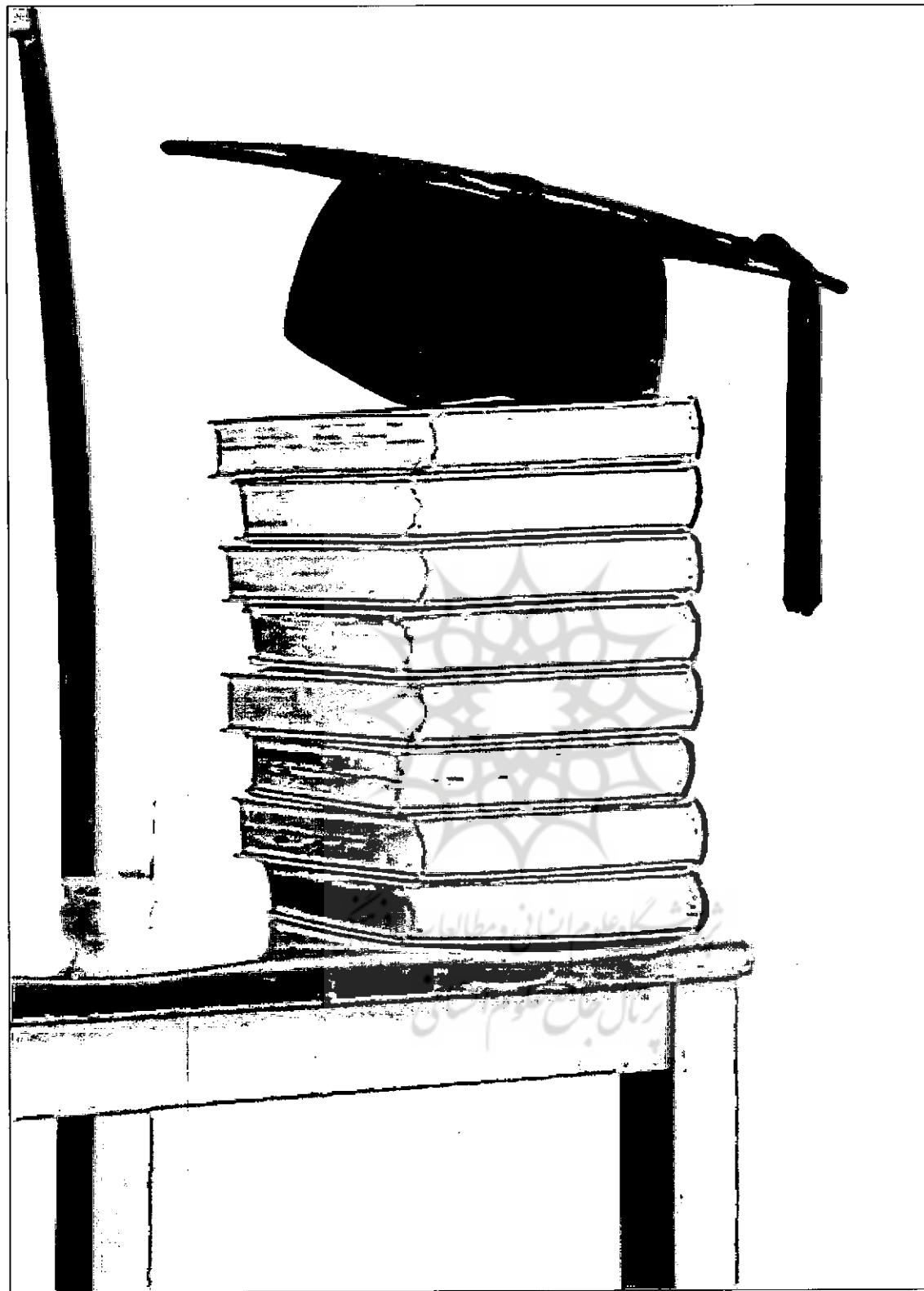
متفاوت از پیامدهای عدم اطمینان منجر به انتخاب متباخت فرست های سرمایه گذاری می شود و تا همگونی اطلاعات

این امر را افزایش می دهد.

نتایج پژوهش فوق نشان می دهد، اگر

چه رشد اقتصادی مهم است و می تواند

تأثیر مثبتی بر سرمایه گذاری افراد بگذارد،

تر است. آن‌ها معتقدند، دو دلیل برای این دیگر گرایش (تمایل) افراد به خرید سهام خودکه آن‌ها را شیوه به خود می‌بینند امر که بنگاه‌های محلی احتمال مشارکت به طور مثبتی تحت تاثیر حضور بنگاه در هستند، قوی تر است. جامعه قرار می‌گیرد و به نظر می‌رسد اثر دوم، اثر بنگاه محلی است، به عبارت این اثر در میان افراد با درآمد بالا قوی دارد.

تصمیم‌های سرمایه‌گذاری همسایگان خودکه آن‌ها را شیوه به خود می‌بینند اثربخشی از نظر اقتصادی است. این اثر در میان افراد با درآمد بالا قوی

متغیر تحصیلات و تاثیر آن بر مشارکت افراد در بازار سرمایه حکایت داشته و لزوم توجه به این امر را اجتناب ناپذیر می داند و بیان می کنند، افزایش آگاهی و دانش افراد بالاخص در زمینه مسائل مالی و سرمایه گذاری می تواند موجب افزایش مشارکت افراد در بازار سرمایه و رونق این بازار شده و زمینه های رشد و توسعه اقتصادی را فراهم آورد.

References:

- Baier, Scott and et al.(2003). Does Opening a Stock Exchange Increase Economic Growth? : Federal Reserve Bank of Atlanta.
- Bencivenga, Valerie and Bruce D.Smith.(1991). Financial Intermediation and Endogenous Growth , Review Of Economic Studies.
- Bernheim, B.D. and Gammie, D.M.(2003). The Effects Of Financial Education in the Workplace: Evidence From a Survey Of Households, Journal Of Public Economics.
- Bernheim, B. D. and et al .(2001). Education and Saving: the Long-Term Effects Of High-School Financial Curriculum Mandates, Journal Of Public Economics.
- Brown, Jeffry.B; Movic, Zoran, Smith, Paul A. and Weisbenner, Scott.(2004). The Geography of Stock Market Participation: The influence of Communities and Local Firms, University of Illinois at Urbana-Champaign and NBER.
- Christiansen, Charlotte and et al .(2005). Do More Economists Hold Stocks?.
- Duflo, E. and Saez, E.(2002). Participation and Investment Decisions in a Retirement Plan: The Influence Of Colleagues choices, Journal Of Public Economics.
- Guiso, L. and Jappelli, T.(2003). Awareness and Stock Market Participation, University Of Salerno.
- Haliassos, M. and Bertrand, C.C. (1995). Why Do So Few Hold Stocks?, Economic Journal.
- Hong, Harrison and et al .(2004). Social Interaction and Stock-Market Participation, The Journal Of Finance.
- Kezdi, Gabor and Robert J.willis .(2003). Who Becomes A stockholder Expectations, Subjective Uncertainty and Asset Allocation, Michigan Retirement Research Center.
- King, Menya A. and Jonathan I. Leape .(1987). Asset Accumulation, Information, and the Life Cycle, NBER Working Paper No. 2392. Cambridge MA: National Bureau Of Economic Research.
- Weisbenner, Scott .(1999). Do Pension Plans With Participant Investment Choice Teach Households to Hold More Equity?.

ادبیات پژوهشی موجود در حوزه موضوع مورد بررسی، تحصیلات سرمایه گذار را به دو بخش (تحصیلات رسمی و غیر رسمی) تقسیم می کند. تحصیلات رسمی به یادگیری و کسب آگاهی از طریق مدرسه و دانشگاه و تحصیلات غیررسمی به یادگیری از دیگران و تجربه های قبلی اشاره دارند. نتایج پژوهش های مختلف در هر دو حوزه فوق الذکر نشان می دهد، دانش و آگاهی بر مشارکت افراد بازار سرمایه تاثیر مستقیم دارد. نتایج پژوهش های متعدد حاکی از آن است، افرادی که دارای تحصیلات بالا بالاخص در زمینه مالی و اقتصادی هستند به جهت آگاهی از فرصت های سرمایه گذاری با احتمال بیشتری در بازار سهام مشارکت می کنند.

اول این که یک آشنایی ساده نسبت به بنگاه وجود دارد. بنگاه در جامعه به طور مستقیم (مثل حمایت هایی که در رویدادهای اجتماعی انجام می دهد) و غیر مستقیم (مثل تعامل اجتماعی شهر وندان با کارکنان بنگاه) شناخته می شود.

دوم حضور بنگاه در جامعه منجر به افزایش جریان اطلاعات از طریق روزنامه های محلی یا اخبار تلویزیونی در مورد جزئیات عملیات شرکت می شود و به طور کل می تواند توجه بیشتری را به سمت بازار سرمایه جلب کند. آشنایی یا دانش در مورد بنگاه خاص می تواند احتمال مشارکت اشخاص در بازار سهام را افزایش دهد.

نتیجه گیری

کارکرد مناسب بازار سرمایه می تواند کارایی، سرمایه گذاری و رشد را افزایش داده (باير و دیگران^{۲۲}، ۲۰۰۳) و از طریق کاهش نگهداری دارایی های نقدی و افزایش نرخ رشد سرمایه های فیزیکی حداقل در بلند مدت رشد اقتصادی را افزایش دهد (بن سیونگا^{۲۳} و بروس^{۲۴}، ۱۹۹۱).

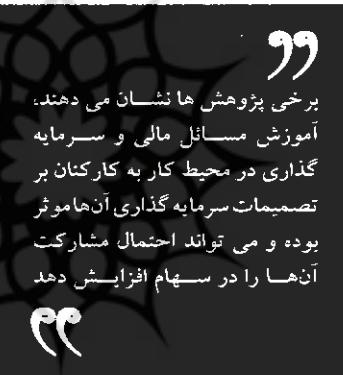
با توجه به کارکرد بازارهای مالی در اقتصاد ملی از قبیل تجهیز منابع پس اندازی و هدایت آن به سوی فعالیت های مولد اقتصادی، تغییر قیمت وجوه و سرمایه، انتشار و تحلیل اطلاعات و توزیع ریسک اقتصادی، لزوم توجه به عواملی که می توانند بر احتمال مشارکت افراد در بازار سرمایه تاثیر بگذارند ضروری به نظر می رسد.

این مقاله با توجه به ادبیات پژوهشی موجود در حوزه عوامل موثر بر مشارکت افراد در بازار سرمایه به تشریح متغیر تحصیلات افراد و تاثیر آن بر تصمیمات سرمایه گذاری آنها در سهام به عنوان یکی از مهم ترین عوامل موجود در حوزه مورد بررسی پرداخت.

22 – Baier and et al

23 – Bencivenga

24 – Bruce

برخی پژوهش ها نشان می دهند، آموزش مسائل مالی و سرمایه گذاری در محیط کار به کارکنان بر تصمیمات سرمایه گذاری آنها موثر بوده و می تواند آنها را در سهام افزایش دهد. بعضی دیگر نیز با توجه به تاثیر تحصیلات غیر رسمی به اشکال مختلف آن از قبیل تاثیر همکاران، تعامل اجتماعی با همسایگان، یادگیری از همسر، استفاده از تجربه های قبلی و رسانه های جمیعی بر تاثیر این شکل از یادگیری مسائل مالی و سرمایه گذاری آنها در سهام به عنوان سرمایه تاکید داشته و معتقدند، این شکل از یادگیری می تواند احتمال مشارکت افراد در بازار

افراد در بازار سرمایه را افزایش دهد.
نتایج پژوهش های مختلف از اهمیت